

til de højere lønnede. Hvis Statens allerøverste Tjenestemænd, Departementscheferne, skulde udtale sig, føler jeg mig overbevist om, at de ikke vilde forlange, at man skulde tage af de Penge, der i Øjeblikket ligger til de laverelønnede, til Forhøjelse af deres Løn. Det vil sige, at man faktisk ikke kunde faa disse Tjenestemænd til at gaa ind for en saadan Forandring.

For øvrigt var det Forslag, som blev stillet fra konservativ Side i Folketinget, ikke saa overvældende godt for de højestlønnede Tjenestemænd. De vilde efter det faa 8 Kr. 50 Ø. mere om Maaneden, og selv om en Departementschef i Statens Tjeneste ogsaa trænger til Smaa penge — det gør han —, er jeg dog ikke sikker paa, at de vilde lave stor Ravage for at faa 8 Kr. 50 Ø. mere om Maaneden. Gaar vi til Kontorcheferne, faar de en 3—4 Kr. mere om Maaneden, hvis de skal have den Fordel, Det konservative Folkepartis Forslag giver dem. Jeg tror, vi skal forstaa, at her ligger i Virkeligheden en saa klar Tilkendegivelse fra Tjenestemændene om, hvordan de ønsker disse Penge fordelt, at man ikke skal gøre noget alvorligt Forsøg paa at rokke derved.

Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds udtalte, at han ikke havde saa stor Ærbødighed for Organisationerne. Nej, det er nok muligt. Der er heller ingen, der kan tvinge det ærede Medlem til at have Ærbødighed for dem, men derimod til at regne med dem. Det kan man nemlig ikke undgaa. Det ærede Medlem maa forstaa, at Organisationerne er Udtryk for de Tanker og Ønsker, der næres indenfor Kredsen af de Mennesker, som Organisationen omfatter. Det er ogsaa Tilfældet med Tjenestemændenes Organisationer. Derfor kan man vel sige, at man ikke har saa stor Ærbødighed for Organisationerne, men man maa respektere den Villie, der giver sig Udtryk gennem Organisationernes Udtalelser; ellers er man ikke ret vendt. Vi behøver ikke at bøje os for Organisationernes Ønsker og Villie, men vi maa regne med det, der giver sig Udtryk gennem Organisationerne, som Udtryk for de Menneskers Villie, der tilhører vedkommende Organisation.

Jeg har villet gøre disse Bemærkninger, fordi jeg synes, man tillægger det noget ringe Vægt fra konservativ Side, at man her har Tjenestemandsoorganisationernes klare Udtalelser for, at de ønsker Konjunkturtillægget fordelt, som her foreslaaet. Den foreliggende Skala er fremsat af samtlige Tjenestemandsgupper. De tre Hovedorganisationer har i deres Andragende fremsat

den samme Skala. Og naar vi har opnaaet Overenskomst herom, skal der meget stærke Grunde til at forlange en Ændring. Jeg kan ikke se, at saadanne Grunde foreligger. I alt Fald forekommer det mig, at det, man anfører som Motivering for at flytte Pengene fra de lavere til de højere lønnede, ikke egner sig til Motivering af en saadan Forandring.

Maa jeg til det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) sige, at jeg ved godt, hvilke Vanskeligheder der er ved at faa Folk gjort tilfredse med Stedtillægget; de bliver aldrig tilfredse i saa Henseende, men vil altid hævde, at de skal op i en højere Klasse. Men jeg tror nu alligevel, at der ved den her foreslaaede Ordning vil blive større Mulighed for at differentiere ved Bestemmelsen af, hvilken Gruppe vedkommende Tjenestemand skal ind under. Fem Grupper er lettere at manøvrere med end tre, og jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at der jo nu ogsaa bliver en Mulighed for at give Stedtillæg ude omkring i Landkommunerne, en Mulighed, som ikke hidtil har foreligget. Det finder jeg heldigt. Ved Stedtillæggenes Fordeling at skabe almindelig Tilfredshed mellem Tjenestemændene er en Umulighed, men jeg tror, at selv de Tjenestemænd, som er utilfredse i det givne Øjeblik med den Afgørelse, der træffes af Lønningsraadet, i deres stille Sind vil indrømme, at Lønningsraadet ikke kan stille alle Tjenestemænd tilfreds i saa Henseende, men at der maa lægges et objektivt Skøn til Grund. Derfor vil Lønningsraadet neppe heller i Fremtiden faa større Vanskelighed ved at behandle Spørgsmaal om Stedtillæg end tidligere; jeg tror endogsaa, at den nye Form vil gøre dette væsentlig lettere.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa ny anbefale, at man saa hurtigt som muligt gennemfører det foreliggende Lovforslag.

Piper: Jeg skal ikke forlænge Debatten, men jeg finder det dog paakrævet at gøre et Par Bemærkninger, for at ikke den højtærede Finansminister skal have et fejlt Indtryk af mine Udtalelser.

Den højtærede Minister havde faaet det Indtryk, at jeg alligevel kunde slutte mig til Forslaget, som det foreligger. Dette Haab maa jeg betage den højtærede Minister. Den højtærede Minister sagde, at vi vilde flytte Penge fra de lavere til de højere lønnede Tjenestemænd, men det er der slet ikke Tale om. Der er ikke Tale om at tage noget fra de lavere lønnede